

P. t. Villa Rosenberg den 12. Juli 1962.

Kære Jens og Vera!

Heroppe fra det dejlige Sommerland sender jeg denne lille kærlige Livsytring. Hvor vilde jeg ønske, i begge to kunde være her oppe i den dejlige Guds frie Natur, og vi kunde have nogle dejlige Samvær. Men jeg ved jo, at det ikke kan lade sig gøre for Tiden. Men jeg har jer i mine Tanker hver Dag. Jeg føler og forstaar, hvor svært du maa have det, kære Jens, med den kropslige Streike, du er inde i. Jeg beder hver eneste Dag til Gud om, at du snart maa blive rask. Stod det helt til mig, var der sket et Mirakel for længe siden, og du var blevet helt frisk og rask igen. Men jeg føler, her er der noget, kære Jens, at Gud har taget i sin egen Haand, den Haand, der naturligvis er den allerbedste i Verden. Jeg forstaar ogsaa, at det slet ikke er saa let attse dette, naar man er inde i sin egen Korsfæstelse. Jeg kan jo sagtens give Analyser og raade andre til det og det, naar jeg selv har det saa godt og kommer saa let igennem det, der kan lægge sig paa min Vej af Genvordigheder. Men det er jo den samme store Hjælp og Forbindelse med Gud, jeg af hele min Sjæl ønsker og arbejder paa, at andre maa faa.

Kære Jens og Vera! I har alle Dage været saa Kærlige imod mig og min Mission og Sag, ja, jeg har slet ikke glemt, da i tog den Sten Væk, som Fru Gaarde xxxxxxxxxxx, i sin uvidende Tilstand, havde lagt paa min Missions og vor Sags Vej. Jeg har heller ikke glemt Eftergivelsen af vor store Gæld, som du, kære Jens, og din Mor gav os. Og her foruden arbejdede du hver Dag fra Morgen til Aften i aarevis ovre i vort lille Rotaprintrykkeri. Tank hvilken Kærlighedsgave du der skænkede os og vor Sag. Det er ikke saa mærkeligt, at det nu gør mig ondt, der ikke kan blive noget mere Liv i din Helbredelse. Men jeg kan kun blive ved med at bede og haabe paa den Guds kærlige Haand, i hvilken din Skæbne er lagt, maa lyse sin kærlige Velsignelse ind i din Tanke og Bevidsthed og gennemstraale dig med sin altovervindende Kraft, den Kraft og det Lys overfor hvilket alle Skygger og dermed ogsaa alle Sygdomme urokkeligt maa vige.

Jeg kommer til Byen i næste Uge og glæder mig til at hilse paa jer. Men indtil da modtag hermed min kærligste Hilsen og Tak for al jeres Kærlighed imod mig.

